

Întrebarea preliminară

Articolul 10 din Directiva 2003/87/CE⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului poate fi interpretat în sensul că nu se opune aplicării unor măsuri legislative naționale precum cele analizate în prezenta procedură, al căror obiect și efect este de a diminua remunerația pentru activitatea de producție a energiei electrice cu o sumă echivalentă cu valoarea cotelor de emisie de gaze cu efect de seră alocate cu titlu gratuit în perioada corespunzătoare?

(¹) JO L 275, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78.

Recurs introdus la 15 noiembrie 2011 de ClientEarth împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șasea) pronunțate la 6 septembrie 2011 în cauza T-452/10, ClientEarth, susținută de Regatul Danemarcei, Republica Finlanda și Regatul Suediei/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-573/11 P)

(2012/C 39/15)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: ClientEarth (reprezentant: P. Kirch, avocat)

Celelalte părți în proces: Regatul Danemarcei, Republica Finlanda, Regatul Suediei și Consiliul Uniunii Europene

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea Ordonanței Tribunalului din 6 septembrie 2011 pronunțată în cauza T-452/10;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în interpretarea noțiunilor „independență” și „terț” în contextul aplicării primului, al celui de al treilea și al celui de al patrulea paragraf ale articolului 19 din Statutul Curții de Justiție și al articolului 43 alineatul (1) din Regulamentul de procedură.

Acțiune introdusă la 18 noiembrie 2011 — Comisia Europeană/Marele Ducat al Luxemburgului

(Cauza C-576/11)

(2012/C 39/16)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: O. Beynet și B. Simon, agenți)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, prin neadoptarea tuturor măsurilor necesare pentru executarea Hotărârii pronunțate de Curtea de Justiție la 23 noiembrie 2006 în cauza C-452/05, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 260 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
- obligarea Marelui Ducat al Luxemburgului la plata către Comisie a penalității cu titlu cominatoriu propuse, în cuantum de 11 340 de euro pe zi de întârziere, în executarea hotărârii pronunțate la 23 noiembrie 2006 în cauza C-452/05, din ziua în care va fi pronunțată hotărârea în prezenta cauză până în ziua în care va fi executată hotărârea pronunțată în cauza C-452/05;
- obligarea Marelui Ducat al Luxemburgului la plata către Comisie a sumei forfetare zilnice de 1 248 de euro, din ziua pronunțării Hotărârii din 23 noiembrie 2006 în cauza C-452/05 până în ziua pronunțării hotărârii în prezenta cauză sau până în ziua în care va fi executată hotărârea pronunțată în cauza C-452/05, în cazul în care punerea sa în aplicare intervine mai devreme;
- obligarea Marelui Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii Comisia susține că, astfel cum rezultă din examinarea informațiilor comunicate de autoritățile luxemburgheze, până în prezent, Luxemburgul nu a executat pe deplin hotărârea Curții, după aproape cinci ani de la pronunțarea acesteia din urmă. Astfel, Luxemburgul nu a respectat nici dispozițiile articolului 5 alineatul (4), nici pe cele ale articolului 5 alineatul (2). Astfel, șase stații de epurare care deservesc aglomerări din Luxemburg al căror echivalent-locuitor este mai mare de 10 000 nu sunt încă conforme cerințelor prevăzute de Directiva 91/271/CEE⁽¹⁾.

(¹) Directiva Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale (JO L 135, p. 40, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 43).